

kunnet komme i Besiddelse af; man kunde jo ikke ligesom udstede en Opfordring til at yttre sig om en vis Mands Rygte. Der er ikke kommet Ministeriet det Allermindste for Dre, som kunde nedsette de fordeelagtige Udtalelser om denne Mand, som i forrige Aar indkom fra alle dem, der ad offentlig Vej havde havt med Institutet at gjøre; først da Lovven var kommen til Forhandling i Landsthinget, reistes der Tvivl, som jeg troer, fra en Mand, der før havde bestyret et lignende Institut. Uagtet jeg ikke har den mindste Grund, til at modsætte mig, at Sagen ogsaa her underkastes et Udvalgs Undersøgelse, troer jeg dog, at det er en ligefrem Pligt at forvare sig mod, at der ved denne Undersøgelse skulde udtales ligesom en Dadel over Bestyreren af Institutet. Der er fremkommet et anonymt Brev, efterat Sagen har været til Forhandling her i Rigsdagen i over to Maaneder, fra en Mand, som siger, at han for 4 Aar siden paa en Reise igjennem Egnen har gjort den omtalte Erfaring, og i disse 4 Aar har han ikke fundet sig foranlediget til at paatale disse arme Børns Net, men nu kommer han frem med Antydninger, som i det Høieste kun ere byggede paa saadanne enkelte Børns Udsagn om den Behandling, de nyde, men disse Udsagn kunne dog vist ikke staae til Troende. Forøvrigt er det jo bedst for Fremtiden at træffe saadanne Foranstaltninger, at man nøse kan kontrollere, hvad der foregaaer paa Institutet, og derved itide modarbejde de Stemmer, som altid reise sig, da der jo ved Siden af en sand Interesse for Børnene navnlig ved deslige Institutter ogsaa fremtræder en falsk Interesse, medens der ogsaa kan næres Misundelse imod Manden. Jeg har anseet det for min Pligt ifølge min Stilling til Sagen foreløbigt at hindre, at der ligesom kastedes en Skygge paa den omtalte Mand.

B. Scholer: Skjøndt jeg i det Hele ganske billiger det foreliggende Lovforslag, skal jeg ogsaa raade til, at man nedsetter en Komitee, for nærmere at tage dette Instituts Indretning under Overvejelse. Jeg nægter ikke, at en Fellenbergsk Anstalt naturligviis maa beroe paa Forstanderens Personlighed. Stifterens Personlighed er saa ganske afpræget

deri, at det turde være mindre heldigt blot at ville efterligne den, hvad man i sin Tid gjorde ved at stifte et Par unge Mennesker her fra Landet til Hofvyl. Jeg vil langtfra udtale nogen Dadel mod Forstanderen af Bøglidgaardsk Institut, jeg maa tværtimod, efter det Kendskab, jeg har til ham, ansee ham for en overmaade dygtig og respectabel Mand; men jeg maa tilstaae, at det Indtryk, dette Institut ved et Besøg gjorde paa mig, langtfra var behageligt; ja, jeg maa tilstaae, at det Indtryk, jeg fik deraf, langtfra svarede til den Forventning, jeg havde gjort mig om en saadan Anstalt. Jeg har allerede sagt, at jeg ikke har Noget mod det foreliggende Lovforslag, men derimod har jeg Meget imod, hvad der udtales i Motiverne, hvilket tildeels ogsaa ligger i selve Forslaget, at det seer ud, som om Institutet skulde overlades til den nuværende Forstander for Livstid; han kan naturligviis opsiges, men det seer dog ud, som om han for Livstid skal have det. Forstanderen har hidtil ikke havt noget Reglement, hvorefter han skulde rette sig; de Mænd der i Egnen, hvem Tilsynet dermed har været overladt, have vel engang imellem kunnet komme derhen, for at see det og tale om det, hver efter sin Anskuelse, men det har ogsaa været det Hele. Nu er det udtalt, at der bør gives et Reglement; men Forstanderen har udtalt sig derimod, for at han ikke derved skulde blive altfor meget bundet; der er altsaa nu i Begreb med at skulle dannes en fast Plan derfor, og naar vi tage Lovforslaget under nærmere Behandling, kunde vi maaskee tage under Overvejelse, hvorvidt Staten bør søge en Mand, som har ret Interesse, og som kan tilfredsstille de Fordringer, som man stiller til saadanne Anstalter. Det er jo allerede nu overdraget til Underviisningsministeriet at have Overbestyrelsen af denne Anstalt. Hvis det ikke var skeet, skulde jeg være tilbøielig til at holde paa, at dette blev under den Overbestyrelse, som nærmest har interesseret sig derfor, nemlig Landhuusholdningssekselskabet. Men da det nu er foregaaet, saa kan der ikke være noget iveien for det, men derved stiller Forholdet sig anderledes. Hidtil var det et Agerdyrkningsinstitut, hvor man ved den praktiske Agerdyrkning søgte at danne Børnene; idet det nu